



Marion Maréchalová

Autor: Guillaume Durocher

„Nemusím se omlouvat za to, že jsem běloška a Francouzka“

Marion Maréchalová, 1] neteř Marine Le Penové a vnučka Jean-Marie Le Pena, publikovala na Facebooku **video** v reakci na protesty Black Lives Matter, ničení historických monumentů napříč západním světem i nedávné vyjádření francouzského ministra vnitra Christophe Castanera, že je ochoten „pokleknout“ po boku BLM. Následuje překlad jejích slov, důležitý doklad rasové radikalizace francouzského diskurzu v antirasistickém i nacionalistickém táboře.

Pro ty, kdo třeba nejsou úplně v obraze, Maréchalová v roce 2017 odešla z politiky, aby věnovala čas své dceři a fungování pravicové univerzity v Lyonu, která nedávno zřídila „filiálku“ v Madridu. Čas od času také promluví před sympatickým publikem. Podle některých se snaží vyprofilovat jako možná sjednotitelka konzervativních a nacionalistických proudů ve Francii.

* * *

Toto video pořizuji jako svého druhu psychologickou obrannou reakci proti parnímu válci, který se na nás v podobě případů George Floyda a **Adamy Traorého** 2] valí.

Těžko se před ním uniká – vždyť existuje zároveň na našich školách, univerzitách, v podnicích a dokonce i některých církevních organizacích. Proto vám chci říct, proč na rozdíl od ministra vnitra pokleknout odmítnu.

Jsem totiž přesvědčena, že všichni ti levicoví aktivisté – tzv. antirasisté, indigenisté, 3] skupiny Black Lives Matter – neusilují o uznání a toleranci, ale ponížení a podvolení se. Nestačí jim, abychom poklekli: chce se po nás také poplivat vzpomínku na naše předky, naši minulost, abychom vymazali naše dědictví a pokáceli naše sochy.

Neznám národ hodný svého jména, s alespoň kapkou sebeúcty, který by se něčemu takovému byl ochotný podvolit.

A přesto demonstrace pouhých 20 000 lidí před Palácem spravedlnosti – dodejme, že **Žluté vesty** svého času dokázaly shromáždit v ulicích na čtvrt milionu lidí – stačila k úplné kapitulaci vlády: splnění všech požadavků, omluva, odsouzení celé profese, tedy policistů, faktickým přijetím presumpce viny a dokonce i odmítnutí vynucovat zákon proti zjevně protiprávním demonstracím, navzdory pokračující platnosti opatření proti šíření COVID-19.

Tak vypadá vláda emocí, davu, prohnané politické vypočítavosti a v neposlední řadě, což si nijak nezastírejme, také stupidity. Není to myslím zvlášť velké překvapení, jelikož celá naše vládnoucí třída vyrostla na všech těch výživných teoriích, rozšířených z amerických univerzit, jež ovšem mají původ ve „*French theory*“ 4]. Především mám na mysli nechvalně proslulé koncepty jako „bělošské privilegium“, „intersekcionalita“ či „systémový rasismus“, které jsou právě tak šílené svou formou jako podstatou.

I když ale náš ministr vnitra ochotně poklekne a prezident republiky se podvolí těmto požadavkům, jsem si naprosto jistá, že miliony Francouzů podobně jako já sama snadno vidí za toto politické divadélko a manipulaci. Nehovořím zde do větru.

Nemusím se omlouvat jako běloška a Francouzka – a je snad jasné, v jaké pozici jsme se ocitli, když se musíme takto vymezovat. Nemusím se kát za smrt Afroameričana v USA. Nemusím se kát za smrt zločince, Adamy Traorého; nehodu, k níž došlo při zatýkání, jež nemělo nic společného s jeho barvou pleti, ale s **trestným činem**, jehož se spolu s částí své rodiny dopustil.

Nemusím se omlouvat, protože jsem se nepodílela na **kolonizaci**. Nikoho jsem si neporobila, právě tak jako nikdo z těchto nátlakových skupin a aktivistů nebyl kolonizován ani zotročen. Podíváme-li se na lidské dějiny, všechny civilizace se naneštěstí v různých dobách podílely na kolonizaci i otrokářství, jako pachatelé i oběti. Proto je nanejdůležitější nezdramotit se do tohoto nekonečného a dokonale neodůvodněného soupeření o postavení největší oběti,

máme-li společně hledět směrem do budoucna.

Kdysi jsme se s hrdostí považovali za hrdiny, ne oběti. Dnes se tyto indigenistické a antirasistické skupiny vyžívají v nelichotivém a nekonečném rozpitvávání utrpených příkoří. Není to však myslím jen nějaká banální věc, ale výnosný byznys, protože postavení oběti přímo souvisí s přístupem k politickému i mediálnímu vlivu, penězům, pracovním místům, odškodnění, výsadám či kvótám. To vše pochopitelně k tíži a újmě skutečného talentu, kompetentnosti a rovných práv. Za podivným označením „**pozitivní diskriminace**“ tak sice možná najdeme cosi přínosného pro ty zvýhodněné kvótami, ale nepochybně i mnoho negativního pro všechny, kteří byli hned od počátku odmítnuti kvůli svému původu nebo barvě pleti.

Cítím značné obavy, jelikož tito lidé připravují a provádějí zcela nevídaný krok zpět pro celou naši civilizaci a trpělivě budovaný národ. **Rasovou logiku** považuji za morálně pomýlenou a zpátečnickou. Jak říká **Mathieu Bock-Côté**, 5] škatulkováním lidí výlučně podle barvy pleti časem skoncujeme s národy, náboženstvími i civilizacemi. Svět, kde se nejprve hledí na barvu kůže, než se vůbec přistoupí k hodnocení našeho konání, považuji na naprosto zvrácený.

Dobře, že „nic jako rasa neexistuje“, 6] protože v konečném účtování zmíněné skupiny ohromně přispěly k rehabilitaci tohoto pojmu, dokonce do bodu jakési posedlosti. Naštěstí stále ještě hodně Francouzů – bílých, černých, bez ohledu na původ – nepodlehlo této **amerikanizaci** ducha. Díky Bohu nevyhlízejí občanskou ani rasovou válku a odmítají se podílet na úmorném poměřování historických křivd. Naštěstí rozhodně odmítají tyto výsady na základě barvy pleti či původu.

Z celého srdce doufám, že Francouzi dokáží ve svých dějinách, kultuře a inteligenci nalézt dostatečně účinnou politickou zbraň, aby rozhodně zavrhnuli toto falešné pokání a sebedrbačství, které nám nevelí nic menšího než úplně opustit jeviště dějin.

Někdo jistě namítne, že se jedná o nevelký, ohraničený fenomén, který v závažné excesy přerůstá jen v Americe. Ano i ne. Většina společenských trendů se k nám totiž dostává jako dovoz z USA s přibližně desetiletým zpožděním. Proto musíme být připraveni a postavit se tomuto trendu okamžitě a rozhodně, tady a teď.

Poznámky:

1] Marion Maréchalová si nechala úředně změnit jméno a odstranit z něj příjmení svého dědečka.

2] Černošský zločinec, který zemřel ve vazbě francouzské policie, jehož smrt vyvolala v zemi protesty v duchu BLM. Více zde: **Pro-BLM Demonstrations Sweep Across Europe (We're all living in Amerikwa)**.

3] „Indigenistické“ skupiny jako *les Indigènes de la République* („Původní obyvatelé

republiky“) jsou černošské a arabské organizace, které protestují proti údajně stejně nespravedlivému zacházení, jakého se dostávalo „domorodcům“ v afrických francouzských koloniích. Jedná se tedy o úplné převrácení terminologie těmito cizími skupinami. Osobně bych se silně přimlouval, aby francouzští nacionalisté a identitáři se důsledně označovali za skupiny původních Evropanů.

4] Maréchalová zde užívá anglického spojení. Mezi zmíněné vlivné postmoderní francouzské filozofy, jejichž vliv je znatelný i v anglicky mluvícím prostředí, patří mezi jinými Louis Althusser, Jacques Derrida či Michel Foucault. Podle mnohých kritiků však lze velkou část tohoto intelektuálního směru právem nazvat bombastickou hatmatilkou.

5] Konzervativní nacionalista a profesor z Québecu.

6] Národní shromáždění v roce 2018 rozhodlo o odstranění slova „rasa“ z ústavního antidiskriminačního ustanovení, jelikož podle poslanců rasa neexistuje...

Článek Guillaumea Durochera **Marion Maréchal Le Pen Reacts to #BLM** vyšel na stránkách *Unz Review* 12. června 2020.